

“pokrok je výsledkem malých krůčků správným směrem“

Ing. Miroslav Macíček

UTRÁCÍME, NEINVESTUJEME

Na minulém jednání Zastupitelstva jsme opětovně vyzvali vedení obce, aby pro jednotlivé rozpočtové kapitoly byl stanoven jasný plán, co bude potřeba zajistit, jaké projekty jsou plánovány a v jakém časovém harmonogramu. Dlouhodobě je náš požadavek odmítán se zdůvodněním, že přeci všichni vědí, co v rozpočtu je, a že je to tudíž zbytečné.

Nesouhlasíme, a to především z těchto důvodů: Rámcový plán dává možnost přizpůsobit danou investici existujícím dotačním možnostem. Není náhodou, že úroveň čerpání dotačních titulů současným vedením je žalostná. Pokud bychom si dali za cíl zvýšit množství peněz, které jako obec chceme získat, museli bychom lépe plánovat, mít připraveny projekty v dostatečném časovém předstihu. Také bychom díky tomu mohli jednoduše odpovědět na otázku, co v těch tajuplných rozpočtových kapitolách máme.

Ing. Jana Gylden

O ODPADU VŠEHO DRUHU

Dovolte mi krátké zamyšlení nad tématem, které se sice týká odpadu, ale zároveň mnohé vypovídá o přístupu obce k občanům, nakládání s veřejnými prostředky, kompetenci a komunikaci obce a o způsobu řešení veřejných služeb pro občany. Jde o čipování popelnic, které bude součástí nového systému svozu odpadu.

Sdílení jasného plánu by umožnilo lepší zapojení občanů, kteří by měli možnost se k projektům, které se konkrétně dotýkají jejich zájmů či blízké lokality, vyjádřit nebo doptat. V delším časovém horizontu by to vedlo k většímu aktivnímu zapojení občanů. O tom, jak moc se občané v této chvíli nemají zájem zapojit, svědčí jediná iniciativa v letošním vyhlášení participativních projektů. Lidé mají skvělé nápady a jsem přesvědčen, že přijde doba, kdy se vedení povede držící potenciál občanů probudit.

Posledním a snad nejdůležitějším cílem veřejné debaty nad klíčovými iniciativami je dlouhodobé zkvalitňování poskytovaných služeb, aby odpovídaly občanským potřebám. Postavíme novou školu nebo zásadním způsobem renovujeme stávající (a tím opravdu nemyslíme jen výměnu kotlů či linolea...)? Jakým způsobem zajistíme zdravotní péči všem věkovým skupinám v době, kdy je lékařů nedostatek? Máme zdravotní středisko, máme obecní byty, máme spoustu možností, využíváme je aktivně? Možná nám chybí komunitní centrum, rozhodně nemáme propracovaný systém péče o starší nebo sociálně slabší občany. Tyto iniciativy nevezjdou z hlav pár vyvolených. Pár vyvolených a zvolených by měl svou pokornou službou občanům zajistit, abychom jako občané a sousedé měli možnost říct, co nás trápí, co nám schází.

Nebojme se debatovat, podrobit plány konstruktivní analýze, buďme odvážní a ambiciózní.

Vedení věcné a konstruktivní debaty na jednání Zastupitelstva obce vnímám jako logický krok, který pomůže potřeby občanů propojit s reálnými iniciativami a projekty. S dostatečnou přípravou, s investičním plánem, který nám do obce přinese nejen kvalitnější prostředí, ale také výrazně více peněz.

Problém není cíl. Problém je způsob, jakým jej obec zavádí.

Je fér říct, že takový systém má své výhody. Při správném nastavení může motivovat k třídění odpadu, snížit množství směsného odpadu, účtovat svoz těm, kteří odpad skutečně vyprodukovali, a ulehčit jak obecní pokladně, tak životnímu prostředí. To je cíl, který má smysl.

Začalo to informačním embargem aneb transparentnost v praxi

Dne 18. listopadu 2024 rozhodla Rada obce o zavedení systému svozu odpadu podle váhy. 2. prosince 2024 schválila čipování všech nádob na odpad a 9. prosince si odpadový manažer naúčtoval zahájení čipování 975 popelnic. Zápisy a podklady z uvedených rad se podařilo získat a zveřejnit až po třech kolech stížností a finálním vydání (exekučně vymahatelného) informačního příkazu Krajského úřadu.

Krátké oznámení o čipování vyšlo v KIZOBu 10. prosince 2024. Teprve potom někomu došlo, že popelnice jsou majetkem občanů, a že tedy pro jejich očipování musí mít obec jejich souhlas. Tak se při novoroční platbě začali občanů ptát, jestli s čipováním souhlasí. A jak to dopadlo? Souhlasilo 542 vlastníků, 136 nesouhlasilo (informace také získaná podle zákona 106). Jenže platba už v roce 2024 byla za 975 popelnic. Nějak to nevychází.

V tu chvíli už asi bylo jasné, že aby se vyhnuli úplnému fiasku, budou muset o věci začít aspoň trochu komunikovat s občany. Nejlepší příležitost? Káva (nejen) se starostkou 27. března 2025 – víc než čtvrt roku od přijetí nevratného rozhodnutí. Na setkání kromě zaměstnanců obce a zastupitelů zodpovědných za organizaci čipování přišlo i 12 občanů. A samozřejmě zástupci "odpadového manažera", ano toho, s

nímž máme uzavřenou smlouvu převzatou z města Úpice – včetně neupravených údajů o smluvních stranách.

Na přímé otázky přišly přímé odpovědi, například: nádoby bez čipu nebudou vyváženy; čip je jako elektroměr – umožní přesně měřit váhu odpadu a účtovat podle ní. A nerosrovnalosti mezi výroční zprávou o odpadu a finančním výkaznictvím za rok 2024? "Do dotazníku dávám čísla, která dostaneme od obce."

Posouzení, jestli 193 tisíc Kč vyplacených v roce 2024 tomuto "odpadovému manažerovi" stojí za to, nechám na ctěném čtenáři. Když už vedení obce nedokáže domyslet důsledky svého postupu, právě za tyto peníze měl být odpadový manažer tím, kdo je na ně upozorní.

Další kiksy v odpadovém hospodářství

Nejde o první přešlap. Bylo to právě současné vedení, které přes naše protesty zásadně zvýšilo poplatek za odpad – bez jakékoli snahy poradit lidem, jak mohou počet svozů (a tím i zaplacenou částku) rozumně snížit. Bylo to také současné vedení, které odmítlo zvýhodnit přihlášené obyvatele, přestože právě oni prostřednictvím rozpočtového určení daní posílají obci nemalé peníze.

Optimistické výhledy

Snad se vedení obce poučilo. Po hlasitém nesouhlasu začalo z původních pozic ustupovat. Dnes už hlásá, že platit se nebude za kila odpadu, ale za uskutečněné svozy. Sice to bolelo, byli jsme označováni za potíživisty (to jsme stejně vždycky), ale jestli to bude ten výsledek, tak ten vyvinutý odpor za to stál. Ted' už jen, aby se to celé neřídilo heslem "slibem nezarmoutíš".

Třeba (snad nejsem bezbřehý optimista, jako už tolikrát) se vedení opravdu poučilo, že nejdřív je potřeba jednat s občany a teprve potom prosazovat konkrétní řešení. A třeba se nám ještě podaří prosadit zvýhodnění občanů s trvalým pobytem. To by bylo moc dobře – obecní svoz odpadu přece není podnikání (nebo

by alespoň neměl být), ale veřejná služba.

Na konečný výsledek si budeme muset ještě chvíli počkat. Není ani třeba se zlobit na zpoždění začátku čipování* - od pevného rozhodnutí uběhlo téměř půl roku - poplatky na rok 2025 už byly zaplacený a systém účtování pro letošek stejně měnit nelze. Tak si společně přejme, aby všechny ty vynaložené zdroje byly nakonec opravdu k dobru občanů, obce,

i životního prostředí. Na závěr si jen dovolím poznamenat, že i tohle je součást práce nás, zastupitelů – nenechat to být. A pokud naše úsilí povede byť jen k malému posunu, budeme v tom pokračovat. Děláme to s vědomím, že je to právě pro vás, naše občany – protože nám na naší obci a jejích lidech opravdu záleží.

**v den vydání obec čipování oznámila*

Ing. Eliška Traganová

NA KAFÍČKO SE STAROSTKOU – TÉMA OD-PADY

Na tuto akci jsem šla v domnění, že se dozvím důležité informace. Hned po příchodu do sálu místního kina jsem pochopila, že to asi nebude můj šálek kávy. Na podiu byli tři zástupci firmy, kteří zpracovávají záměry práce s odpady a zároveň vyhodnocují, jak obec s odpady nakládá. Samozřejmě za peníze obce, tedy nás občanů. V sále bylo celkem 16 osob z 80% spolupracujících se starostkou. Skutečně hojná účast.

Byly nám představeny grafy a tabulky, které vypovídaly, že naše obec na tom ve srovnání s jinými obcemi není tak zle. Všichni si tleskali. Zajímalo mě, jestli ta hodnotící čísla vycházejí z počtu obyvatelstva, nebo počtu bydlících. Samozřejmě že všechny grafy a tabulky byl počítány poměrem k počtu obyvatel. Skutečnost, že osob v obci bydlících je poměrně více, asi není důležitá. Takže téměř 45 minut jsem sledovala statistiky a grafy přesných součtů nepřesných čísel.

Konečně přišla diskuse. Zajímalo mě, jak má občan nakládat s odpady, které nespádají do tříděného odpadu. Především pak odpad z jídla jako jsou kosti a zbytky od masa a použité hygienické potřeby dětí i dospělých. Blíží se opět léto a tento odpad, který se vyváží jednou za 14 dnů, výrazně kontaminuje ovzduší a produkuje lezoucí červy.

Bylo mi sděleno, že úřad hygienického dohledu tento stav vyhodnotil jako nezávadný a obec snad v dalším roce bude uvažovat o zřízení samostatných kontejnerů i na tento odpad. Je to asi hodně náročné a popelnice na bioodpad tento problém nevyřeší.

Pro vedení obce je jednodušší zaplatit firmu, která sepíše návod, jak nakládat s odpady, což asi doteď nikdo nevěděl. Pak si ještě zaplatí za předváděčku, které jsem byla přítomná a které jsem opravdu nemohla tleskat. Všichni víme, že odpady jsou problém, ale v minulém období byl zvládnán a jednoduchými opatřeními řešen.

Máme opravdu tak hloupé vedení obce, že neumí posoudit potřeby občanů z různých pohledů sami, poradit se na zastupitelstvu a přijmout opatření, která jsou ve prospěch občanů?

Kolik placených poradců bude paní starostka ještě potřebovat?

Přece všichni víme, že třídít odpad je nutné, ale mají k tomu třídění všichni občané vytvořené stejné podmínky? Kolik z nás musí roztríděné odpadky vozit autem do sběrných kontejnerů? Není důležitější se soustředit na řešení tohoto problému? Možná to vyřeší nějaká další dotazníková akce, kterou vyhodnotí placená firma, zpracuje rozsáhlý materiál, kdy situaci popíše, a překvapivě navrhne více míst pro sběrné kontejnery.

Pak si souhlasníci opět zatleskají.

Jiří Kratochvíl

STAVEBNÍ DENÍK NA BRANDÝSKU: POKRAČOVÁNÍ

Stavební deník na Brandýsku: magie i poezie (závěr)

V minulém čísle jsem popsal úskalí získávání stavebního deníku a slíbil informace o dalším vývoji. Rozloučili jsme se za křižovatkou číslo 7 na dlouhé cestě k poskytnutí informace na Brandýsku.

Obdržel jsem kopii stavebního deníku, ve který chybělo pár úvodních stránek – podal jsem tedy stížnost. Odpověď obce byla, že jsem dostal vše, co jsem dostat měl, a pokud s tím nesouhlasím, mohu se do 15 dní proti rozhodnutí odvolat (tedy opět stížnost na kraj proti obci).

Protože jsme o stavební deník usilovali paralelně s Janou Gylden, dohodli jsme se, že ona půjde oficiální cestou (byla

o kousek napřed v bolestivém procesu 106, na který si obec tolik stěžuje) a já to zkusím po dobrém – a na konci srovnáme výsledek.

Zvolil jsem postup, který nám tak často doporučují někteří zastupitelé. Zavola jsem na OÚ s tím, že bych se na stavební deník zašel podívat. Bylo mi sděleno, že deník tam momentálně není a paní starostka je na dovolené. Tak jsem volal panu Vilímkovi, který ji jako místostarosta v její nepřítomnosti zastupuje. Okamžitě přišel s perfektně vstřícnou myšlenkou – ať zavolám na obec a požádám o telefonní kontakt na stavbu; ti by mi údajně měli bez problému vyfotit přední stránky stavebního deníku a poslat mi je třeba přes WhatsApp. Nápad dobrý, vypadalo to jednoduše.

Takže znovu volám na obec, jestli by mohli zavolat na stavbu a požádat je o fotku chybějících předních listů SD. Řekli mi, že snímek požadovaných stránek pošlou do konce týdne – do mailu. Po týdnu jsem věc urgova-

V asfaltu rašící flóra na nově zrekonstruované ulici na Horním Brandyšku

V mezidobí dostala Jana Gylden začátek stavebního deníku jako reakci na odvolání proti zamítnutí stížnosti (přičemž obec nepostupovala v souladu s Informačním zákonem. Ale protože tuto žádost KÚ už jednou uznal a vrátil k vyřízení, nechtěli, aby se KÚ dozvěděl, jak s jejich nařízeními nakládají).

Až po urgenci jsem obdržel chybějící první stránky ze stavebního deníku. A co mi vlastně přišlo? Opravdu mi nepřišly snímky stavebního deníku, jak by asi mnozí čekali. Obec mi odpověděla v režimu 106 – a odpověď měla úplně stejný formát, jako kdybych si byl býval stěžoval na neposkytnuté informace na kraji. Jestli je to kvůli vyřízení administrativních pracovníků obce, nebo zda jsem na neanonymizovaném snímku neměl vidět jméno TDI, si musím domyslet.

Závěr:

Perfektní nápad – zavolej, požádej o fotku, přijde ti do WhatsAppu, nezatežuj obec zbytečnou administrativou – skončil fiaskem. Dopadlo to nakonec úplně stejně, jako kdybych s obcí komunikoval klasickým odvoláním proti zamítnutí stížnosti v režimu 106. Zbývá otázka: koho takhle (ne)poskytovat informace těší – a kdo se zdržováním a obstrukcemi brání odpovědi?

Ing. Pavla Schillerová

OTÁZKA NENÍ ZLOČIN:

Proč se ptáme, i když to není populární

V poslední době naší obcí stále a opakovaně rezonuje ono záhadné číslo **106**. A jistě již víte, že nejde ani o číslo autobusu, ani o výherní tiket, nýbrž o **žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb.**, které zajišťují občanům právo vědět, co se děje ve veřejné správě.

V našem KROKu jsme se tomuto tématu již několikrát věnovali a snažili jsme se vysvětlit, že nejde o žádný náš cílený útok na obecní úřad, ale o nástroj otevřenosti a kontroly. Na první pohled to může působit jako zbytečné papírování... ale jen z jednoho velmi úzce vymezeného úhlu pohledu.

A právě proto je dobré si opět připomenout, proč ty „otravné“ stošestky vůbec existují a proč je tak hojně využíváme. Ne proto, že bychom neměli co dělat, ale protože informace mají sloužit občanům, ne se tiše hromadit v šuplících. A to byl ostatně i jeden z klíčových bodů našeho volebního programu.

Že něco podobného slibovalo i současné vedení obce? Inu... některé sliby některých zřejmě patří jen do předvolebních le-táků.

Pojďte se tedy spolu se mnou na věc podívat ještě jednou (nemohu však slíbit, že naposled), a to z pohledu POKROKu a našeho volebního programu, na jehož základě jsme získali vaši důvěru. Jeho hlavní body najdete stále na našich stránkách: www.pokrok-pro-brandyseck.cz

Jedním z klíčových pilířů našeho programu byla a stále je **otevřenost a dostupnost informací**:

Z našeho programu:

Zpřístupnit většinu informací, aby se lidé mohli k věcem vyjádřit.

Vše otevřít pro kontrolu veřejnosti i úřadu, protože nepracujeme pro sebe, ale pro občany, pro budoucnost, pro pokrok naší obce. Pro občany, pro vás!

A právě v duchu této myšlenky využíváme zákonné možnosti, jak získat informace, které by měly být přirozeně veřejné. Nejde o „zatěžování“, ale o naplňování principu transparentnosti, který je základem zdravé demokracie.

Naše žádosti nejsou samoúčelné. Jsou nástrojem, jak zajistit, že se s informacemi pracuje otevřeně, férově a ve prospěch všech občanů. A bohužel mnohdy se jedná i o jedinou možnost jak se k informaci dostat, a to i pro nás zastupitele.

Níže naleznete stručný přehled vytvořený na základě dostupné zprávy za rok 2024 o počtu žádostí dle § 106/1999 Sb.,:

- 135 podaných žádostí, z toho 111 připadá na náš tým – zbytek znamená, že se ptají i další občané. **Tleskáme!**
- 35 odmítnutí, přičemž 13 skončilo odvoláním – tedy téměř třetina zamítnutí byla zřejmě neoprávněná. To znamená, že téměř každý třetí odmítnutý případ (konkrétně 13 z 35) jsme považovali za neoprávněný — jinými slovy nám byla odpověď neprávem upřena.
- 35 stížností – to je více než čtvrtina žádostí, na které obec nereagovala správně (např. opožděně nebo neodpověděla na položené otázky). To by mělo být alarmující pro každého, kdo má zájem na funkční správě věcí veřejných.

Na co se ptáme?

Aby bylo jasné, že nejde o zbytečné „papírování“, zde je rozložení našich dotazů podle obsahu:

- 35 %: netransparentní nebo nehospodárné nakládání s obecními financemi
- 15 %: způsob jednání Rady obce
- 15 %: stavební zakázky a rozhodování o nich, včetně řízení
- 13 %: náklady na exekuce a právní služby
- 10 %: ověřování nepravdivých či zavádějících tvrzení a porušování pravidel
- 7 %: výsledky veřejných ankety a konzultací

Jak je vidět, nejde o banality, ale o důležité otázky, které se týkají hospodaření, rozhodování a informovanosti veřejnosti. Právě kvůli tomu jsme kandidovali a v tomto směru pokračujeme i nadále.

Na závěr...

Naše práce neskončila volbami. I když nejsme ve vedení obce, plníme náš program dál i v opozici s plným nasazením a ve prospěch všech občanů. Právě naše důslednost, s níž se prostřednictvím žádostí o informace ptáme na hospodaření, rozhodování i komunikaci obce, je důkazem, že své závazky bereme vážně.

Nejde nám o konflikty, ale o princip – že občané mají právo vědět a kontrolovat, co se s veřejnými prostředky a rozhodnutími děje. A že i opozice může být aktivní, konstruktivní a přínosná. A někdy se nám dokonce podaří pohnout i horou (zde myšleno současné vedení obce), důkazem budiž článek o odpadech v tomto čísle. Kdybychom nebyli v opozici, nemuseli bychom překonávat odpor, a všechny síly by mohly být věnovány posunu obce k lepšímu. Jenže v opozici jsme — a zatím žádný náš podnět nebyl přijat po dobrém. Věříme však, že se jednou poměry obrátí k lepšímu. Do té doby platí: krok po kroku je POKROK. A když to jinak nejde, tak i přes ty „otravné“ stošestky. Děkujeme vám za důvěru, kterou jste nám dali ve volbách, a kterou nám stále vyjadřujete.

A pokud se i vy zajímáte o to, co se v obci děje, neváhejte se ptát. Sledujte dění, ptejte se, zapojte se. Obec je nás všech a jen společně ji můžeme posouvat vpřed.

Nejpodstatnější informace, které jsme získali, naleznete na našich stránkách <https://pokrok-pro-brandysek.cz/> pod jakým jiným odkazem než „106“. Všechny získané informace mají být podle zákona zveřejněny na stránkách obce.

Ing. Pavla Schillerová

KAPLIČKA, KTERÁ SI ZASLOUŽÍ PÉČI I BUDOUCNOST

Na malém kousku země, sotva třímetrovém, stojí v katastru naší obce nenápadná, ale duchovně významná stavba – kaplička. Možná jste kolem ní šli už mnohokrát a nevěnovali jí větší pozornost, protože je schována pod úrovní vozovky směrem na Slané. A přesto má tento drobný objekt hodnotu, která dle mého názoru daleko přesahuje jeho fyzickou velikost.

Kapličky jsou odedávna přirozenou součástí české krajiny. Ačkoli jsou to drobné stavby, nesou v sobě hluboký význam – historický, kulturní, duchovní i společenský. V mnoha obcích, včetně té naší, žádná jiná kaplička není. Proto je důležité usilovat o to, aby ta stávající zůstala zachována a stala se právoplatnou součástí obecního života.

Kapličky připomínají dobu, kdy lidé vyjadřovali svou víru a naději, právě stavbou těchto drobných sakrálních objektů. Mnohé vznikly z vděčnosti, jako poděkování za přežití těžkých časů, nebo jako ochrana před neštěstím. Jsou tichými svědky historie a zároveň nositeli odkazu, který má co říci i dnešním generacím.

Kaplička je také příležitostí k obnově místních tradic, k budování vztahů mezi obyvateli a k vytváření společného prostoru, na kterém lidem záleží.

Proto je pro mne důležité, aby se naší obci podařilo kapličku zachovat. Není to jen o stavbě samotné. Je to o tom, že nám záleží na tom, kde žijeme, a že chceme, aby toto místo mělo nejen svůj vzhled, ale i svou duši.

Kaplička se dnes nachází na pozemku, který není ve vlastnictví naší obce. Proto by bylo potřeba nejdříve pozemek odkoupit a stavbu samotnou legalizovat. Ohledně vlastnictví však existují nejasnosti, které vyvolává zakreslení v katastrální mapě. My se domníváme, že je kaplička v současnosti ve vlastnictví České republiky a právo s ní nakládat má dnes již zanikající subjekt Státní statek Krivoklát, který je v likvidaci.

Z informací získaných od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM) vyplývá, že by obec mohla požádat o převod tohoto pozemku do svého vlastnictví. Někteří členové zastupitelstva poukazují však na to, že podle katastrální mapy se kaplička nachází na území obce Žižice, což by znamenalo, že se vůbec nejedná o „náš“ pozemek. První krok, který je proto potřeba učinit, je jednoznačně určit, komu pozemek pod kapličkou ve skutečnosti patří.

Až po vyjasnění těchto majetkových otázek bude možné kapličku zlegalizovat a postarat se o její další osud.

V současnosti totiž kaplička není vedena jako legální stavba, chybí jí zapsání v katastru nemovitostí, a obec jako celek tak nemá žádné možnosti, jak ji oficiálně opravit, udržovat nebo získat na její obnovu jakékoliv dotace. Obec by mohla kapličku „zlegalizovat“, postarat se o její zachování a časem zrealizovat i její opravu.

Taková snaha není jen administrativním krokem, je to výraz úcty k našim předkům, kteří podobné stavby budovali jako projev víry, vděčnosti nebo naděje. Kaplička může být místem zastavení při procházce, prostorem tiché vzpomínky i symbolem toho, že nezapomínáme na své kořeny.

S potěšením vnímáme, že Komise veřejného pořádku a životního prostředí obce Brandysek již podnikla první kroky k zachování kapličky – mimo jiné začala shromažďovat informace o jejím skutečném stavu a potřebných úpravách. Cesta k jejímu právnímu a technickému zajištění ale nebude jednoduchá. I v tomto ohledu poskytneme

svou aktivní účast a podporu, popřípadě jsme ochotni celou akci ve spolupráci s obcí realizovat.

Máte vzpomínky nebo příběhy spojené s touto kapličkou? Napište nám je, rádi je zveřejníme v některém z dalších čísel našeho časopisu.

Máte něco na srdci? Napište nám do kontaktního formuláře na konci stránky <https://pokrok-pro-brandyseck.cz/> nebo rovnou na mail pokrok.probrandyseck@gmail.com

Ing. Jana Gylden, Jiří Kratochvíl, Ing. Miroslav Macíček, Ing. Leoš Reichl, Ing. Pavla Schillerová

NEKAPEM: Nejlepší vedení obce, jaké si můžete přát

Společně jsme se zamysleli nad tím, jaké přednosti a schopnosti zdobí současné vedení naší obce. Výsledkem je článek, který by členové současného vedení mohli s hrdostí využít ve své příští předvolební kampani. Z tohoto důvodu je článek psán v první osobě množného čísla, tedy jako by článek psalo současné vedení obce. Aby nedošlo k nedorozumění, upozorňujeme, že se jedná o fikci a nikoli o oficiální prohlášení obce.

Naše obec se pyšní tím nejlepším vedením, jaké si lze představit. Nejsme svázáni pravidly, transparentností ani zodpovědností. Naopak – každý problém dokážeme buď ignorovat, nebo elegantně zamést pod koberec. Přesně tak, jak se na správné hospodáře sluší! Co nám chybí na kompetencích, doženeme drzým čelem.

N – Neinformovanost jako strategie

Podstatné informace si necháme pro sebe. Nebudeme ztrácet čas vyhlásováním výsledků anket nebo harmonogramů stavebních prací. A ti, kteří se odváží zeptat podle zákona 106? Na ty svedeme veškerou vinu – vždyť jsou to oni, kdo nám přidělávají práci! Hledání viníka je přece mnohem důležitější než poskytnutí odpovědi.

E – Extravagantní výdaje bez kontroly

Zrealizujeme opravy ulic za miliony – bez stavebního dozoru! Nejprve budeme tvrdit, že žádné kontrolní dny nebyly. Až nám krajský úřad několikrát přikáže stavební deník vydat, zázračně se v něm objeví desítky zápisů. Jenže ouha – výkazy prací prozradí, že stavební dozor na stavbě nikdy nebyl. Kdo by si ale takových detailů všiml?

K – Kreativní zacházení se zákony

Nejen že udělíme pokutu bez právního titulu, ale klidně utratíme tisíce za právníka, aby nám zpětně pomohl nějaký důvod najít. Přitom vytvoříme hromadu práce nejen pro sebe, ale i pro krajský úřad. A komu to dáme za vinu? No samozřejmě těm, kteří se ptají!

A – Autonomní rozhodování bez zbytečných povolení

Kdo by se zdržoval nějakými radami nebo zastupitelstvem? Když je třeba něco podepsat, paní starostka to zvládne sama – třeba i smlouvu za 12 milionů, a to bez pověření. Pravidla a zvyklosti jsou pro slabé! My víme nejlíp.

P – Plané sliby? To jsme my!

Příprava zásad s investory? Zaplatíme 150 tisíc za šablonu upravenou o vybrané připomínky opozičních zastupitelů. Naši se k tomu nevyjádří – ti nám bezmezně věří. Slíbíme společné projednání, ale dopadne to jako vždy. My rozhodneme, co je podstatné a co ne, a zrovna teď a s nimi se nám scházet nechce.

E – Efektivita? Nepotřebujeme!

Plán údržby? Nepřipravíme. I když i někteří naši podporovatelé uznávají, že je to proti zájmům obce, nenecháme se tím rozhodit. Proč něco udržovat, když si můžeme počkat, až se to celé rozsype – a pak to za daleko větší peníze opravit nebo rovnou rekonstruovat?

M – Manipulace a obstrukce jako standard

Porušování informačního zákona? Ale kdeže, jen si ho vykládáme po svém! Když občané chtějí informace, nejprve tvrdíme, že neexistují. Když se ukáže, že existují, zdržíme jejich

vydání na maximum. A když už opravdu musíme něco poskytnout, uděláme to v co nejméně použitelné formě. Transparenčnost? To slovo jsme si ještě nestihli vygooglit.

Závěrem: Jsme **NEKAPEM** – vedení, které nepotřebuje zákony, pravidla ani odpovědnost. Stačí nám přesvědčení, že si můžeme dělat, co chceme. A pokud vás něco trápí, nebojte se – my se tím trápit nebudeme!

Jaroslav Matějka

PODĚKOVÁNÍ SOUSEDŮM

Milí sousedé,
rádi bychom vám touto cestou poděkovali za to, že jste vyslyšeli naši prosbu a při projíždění ulicí Do Brodců zpomalili. Velmi si toho vážíme. Díky vaší ohleduplnosti se u nás zvedá mnohem méně prachu a život v naší ulici je výrazně příjemnější.

Samozřejmě, najdou se i jedinci, kteří na to příliš nehledí – to je v každém společenství. Ale většina z vás ukázala, že ohled na sousedy není jen prázdné slovo. A právě taková vzájemná všímatost a respekt dělají naši obec lepším místem pro život. Děkujeme vám všem za pochopení a vstřícnost. Přejí bychom si, aby nám všem taková ohleduplnost vydržela co nejdéle.

Vaši sousedé z ulice Do Brodců

Ulice Do Brodců. Po instalaci nového plotu ještě prašnější než dříve

Jamie Gylden

ENGLISH CORNER

Welcome to English corner! This issue we will focus on the word **incorrigible**. It is an adjective that describes a person or behavior that is not able to be changed or reformed. An example sentence would be, “She is an incorrigible liar, who even when caught continues to lie”.

It can also be used with a bit of humor as in “You forgot to turn off the light again, you are incorrigible”. This word can be used in everyday discussions, so give it a try! Until the next time, have a great summer!

ANGLICKÝ KOUTEK

Vítejte v Koutku angličtiny! V tomto vydání se zaměříme na slovo **incorrigible**. Jedná se o přídavné jméno, které popisuje osobu nebo chování, jež **nelze změnit nebo napravit**. Příklad věty: „*Je nenapravitelná lhářka, která lže i poté, co byla přistižena.*“

Toto slovo se dá použít i s trochou humoru, například: „*Zase jsi zapomněla zhasnout světlo, jsi prostě nenapravitelná.*“ Slovo **incorrigible** se hodí do každodenní konverzace, tak ho zkuste použít!

Do příště – mějte krásné léto!